

יום ד', ה' בתשרי תשס"ד (01 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ה' בתשרי**, נולד **נפתלי בן יעקב אבינו** בשנת ב'קצ"ו (2196 לברה"ע), ולפי הכלל שהקב"ה משלים שנותיהם של צדיקים מיום ליום, הרי שגם נפטר היום בגיל 133. נפתלי היה הבן ה-6 ליעקב והבן השני לבלהה שפחת רחל. שמו ניתן לו ע"י רחל: **ותהר עוד ותלד בלהה ... ותאמר רחל נפתולי אלקים נפתלתי עם אחותי גם יכולתי ותקרא שמו נפתלי** [בראשית ל' 7-8] נפתלי הוליד את יחצאל, גוני, יצר ושלם. בברכת יעקב לבניו, הוא המשיל את נפתלי ל "**אילה שלוחה הנותן אמרי שפר**". [שם מ"ט 21] בעת המריבה בין עשיו לבני יעקב בדבר קבורת יעקב במערת המכפלה, קפץ נפתלי ורץ כאילה שלוחה, בזמן קצר, למצרים והביא את שטר המכירה שמכר עשיו את חלקו במערה ליעקב אבינו. וכך מובא בגמרא, מסכת סוטה [י"ג]: (תרגומו של הרב שטיינזלץ ב[סוגריים])

כיון שהגיעו [ההלוויה של יעקב אבינו, בעלייתם ממצרים לחברון] למערת המכפלה, אתא עשו קא מעכב [בא עשיו והיה מעכב להם מלקבור את יעקב שם], אמר להן: [נאמר] "**ממרא קרית הארבע היא חברון**" [בראשית ל"ה 27] - ואמר רבי יצחק: קרית ארבע [קרויה כך משום] ארבע זוגות היו [שנקברו שם]: אדם וחיה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה. איהו קברה ללאה בדידיה [הוא, יעקב, קבר את לאה בחלק שלו], והאי דפייש [וזה, המקום שנשאר] דידי [שלי] הוא. אמרו ליה [לו, בני יעקב לעשיו]: זבינתה. [מכרת אותה, את נחלתך ליעקב] בשעה שמכר עשיו את הבכורה לאחיו [ר' בראשית כ"ה] אמר להו [להם]: נהי דזביני בכירותא, פשיטותא מי זביני? [אם אסנם מכרתי את בכורתי, את חלקי כאח פשוט האם מכרתי?] אמרו ליה [לו]: אין [כן, גם את חלקך כאח פשוט מכרת ליעקב], דכתיב [שנאמר, שכך אמר יעקב]: "בקברי אשר כריתי ליי" [שם נ" 5], וא"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק: אין כירה אלא לשון מכירה, שכן בכרכי הים קורין למכירה כירה. אמר להו [להם, עשיו]: הבו לי איגרתא [תנו לי את השטר למכירה זו!]. אמרו ליה [לו]: איגרתא בארעא דמצרים היא. [השטר בארץ מצרים הוא. אמרו] ומאן ניזיל? [ומי ילך להביאו?] ניזיל נפתלי, דקליל כי איילתא [ילך נפתלי שהוא קל רגליים כאיילה], דכתיב [שנאמר] "**נפתלי אילה שלוחה הנותן אמרי שפר**". א"ר אבהו: אל תקרי [תקרא] "אמרי שפר", אלא "אמרי ספר", [כלומר, שהוא הביא את הספר = השטר].

תוספת מעניינת למעשה זה... חושים בריה דדן תמן הוה [חושים בנו של דן היה שם] ויקירן ליה אודניה [והיו כבדות לו אוזניו, שלא שמע היטב]. אמר להו [להם]: מאי האי? [מהו זה, שאין קוברים את הסב יעקב?] ואמרו ליה [לו]: קא מעכב האי עד דאתי נפתלי מארעא דמצרים. [מעכב זה, עשיו, עד שיבוא נפתלי מארץ מצרים] אמר להו [להם]: ועד דאתי נפתלי מארעא דמצרים [ועד שיבוא נפתלי מארץ מצרים] יהא אבי אבא מוטל בבזיון? שקל קולפא מחייה ארישיה [לקח אלה והיכה בה את עשיו על ראשו]. נתרן עיניה ונפלו אכרעא דיעקב [קפצו עיניו מחוריהו ונפלו על רגליו של יעקב]. פתחינהו יעקב לעיניה ואחיך [פתח יעקב את עיניו וחייך]. והיינו דכתיב: [וזהו שנאמר] "**ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו** [רגליו] ירחץ בדם הרשע". [תהלים נ"ח 11] באותה שעה נתקיימה נבואתה של רבקה, דכתיב [שנאמר]: "**למה אשכל גם שניכם יום אחד**" [בראשית כ"ז 45]. ומעירים: ואע"ג דמיתתן לא ביום אחד הואי [היתה], קבורתן מיהא [מכל מקום] ביום אחד הואי [היתה, שהרי נהרג עשיו, וגם נקבר, באותו יום שנקבר יעקב].

[לוח דבר בעתו\אנציק' לבית ישראל]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל